

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
GIOVANNI PITRUZZELLA
prednesené 10. januára 2019¹

Vec C-614/17

**Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego
proti
Industrial Quesera Cuquerella SL,
Juanovi Ramónovi Cuquerellovi Montagudovi**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín – CHOP ‚Queso manchego‘ – Používanie označení, ktoré môžu vyvolávať predstavu o regióne, na ktorý sa viaže CHOP – Pojem riadne informovaný, primerane pozorný a obozretný priemerný spotrebiteľ“

1. Súdny dvor má pár mesiacov po vyhlásení rozsudku zo 7. júna 2018, Scotch Whisky Association (C-44/17, EU:C:2018:415, ďalej len „rozsudok Scotch Whisky Association“), opäť podať v rámci prejudiciálneho konania výklad pojmu „vyvolávanie mylnej predstavy“ v zmysle právnych predpisov Únie v oblasti chránených označení pôvodu (CHOP) a chránených zemepisných označení (CHZO).² Vnútroštátny súd sa najmä pýta, či používanie označení alebo vyobrazení, ktoré odkazujú na určitú zemepisnú oblasť CHOP pri uvádzaní výrobkov, ktoré sú porovnateľné s výrobkami, na ktoré sa vzťahuje dané chránené označenie, môže predstavovať vyvolávanie mylnej predstavy o CHOP, ktorú článok 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006³ zakazuje. Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania tiež nastoľuje novú a citlivú otázku o prípadných limitoch, ktoré má hospodársky subjekt so sídlom v určitej zemepisnej oblasti CHOP pri používaní označení, ktoré môžu vyvolávať predstavu o tejto oblasti, pokiaľ ide o výrobky (rovnaké alebo porovnateľné), ktoré boli na tomto území vyrobené, ale na ktoré sa uvedené CHOP nevzťahuje.

Právny rámec

2. Článok 13 nariadenia č. 510/2006, nazvaný „Ochrana“, vo svojom odseku 1 písm. b) stanovuje:

„1. „Názvy zapísané v registri sú chránené pred:

...

¹ Jazyk prednesu: taliančina.

² Ďalej budem uvádzať CHOP a CHZO súhrnne výrazmi „chránené označenia“ alebo „názvy zapísané v registri“.

³ Nariadenie Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. EÚ L 93, 2006, s. 12). Dňa 3. januára 2013 bolo nariadenie č. 510/2006 nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Ú. v. EÚ L 343, 2012, s. 1).

- b) akýmkoľvek zneužívaním, napodobovaním alebo vyvolávaním mylnej predstavy, aj keď je uvedený skutočný pôvod výrobku, alebo ak je chránený názov preložený alebo uvedený v spojení s výrazmi ako ‚štyl‘, ‚typ‘, ‚metóda‘, ‚ako sa vyrába v‘, ‚napodobenina‘ a podobne;

...“

3. Podľa článku 14 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 510/2006, „ak je označenie pôvodu alebo zemepisné označenie zapísané v registri podľa tohto nariadenia, žiadosť o zápis ochrannej známky, ktorá zodpovedá jednej zo situácií uvedených v článku 13 a týka sa rovnakej triedy výrobkov, sa zamietne, ak sa žiadosť o registráciu ochrannej známky podala po dátume predloženia žiadosti o registráciu Komisii“. V druhom odseku je spresnené, že „ochranné známky zapísané v registri v rozpore s prvým pododsekom sa vyhlásia za neplatné“. V súlade s odsekom 2 tohto článku „so zreteľom na právo Spoločenstva, používanie ochrannej známky zodpovedajúcej jednej zo situácií uvedených v článku 13, o ktorú sa požiadalo, ktorá bola zapísaná v registri alebo zaužívaná, ak túto možnosť ustanovujú dotknuté právne predpisy, v dobrej viere na území Spoločenstva buď pred dátumom vzniku ochrany označenia pôvodu alebo zemepisného označenia v krajine pôvodu,... môže naďalej pokračovať bez ohľadu na zápis označenia pôvodu alebo zemepisného označenia do registra...“⁴.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

4. Žalobkyňa vo veci samej Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (ďalej len „nadácia“) podala jedinú žalobu⁵ proti Industrial Quesera Cuquerella S.L. (ďalej len „IQC“) a Juanovi Ramónovi Cuquerellovi Montagudovi, v ktorej uplatnila nasledujúce návrhy na ochranu CHOP „Queso Manchego“⁶, ktoré spravuje:

- určovací návrh, ktorým sa domáhala určenia, že etikety, ktoré IQC používa pri označovaní a uvádzaní syrov „Adarga de Oro“, „Super Rocinante“ a „Rocinante“ na trh, na ktoré sa nevzťahuje CHOP „Queso Manchego“, ako aj používanie slovného spojenia „Quesos Rocinante“ na webovej stránke tejto spoločnosti na označovanie tak CHOP syrov „Queso Manchego“, ako aj syrov, na ktoré sa uvedené CHOP nevzťahuje⁷, predstavujú porušenie CHOP „Queso Manchego“ podľa článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 510/2006,
- návrh na vyhlásenie obchodného názvu „Rocinante“ a dvoch slovných a obrazových národných ochranných známk⁸ obsahujúcich rovnaký názov za čiastočne neplatné z dôvodov stanovených v článku 14 nariadenia č. 510/2006,
- návrh na zdržanie sa nekalého súťažného konania a odstránenia jeho následkov.

4 Pokiaľ ide o toto prejudiciálne konanie, článok 13 ods. 1 a článok 14 ods. 1 nariadenia č. 1151/2012, ktoré sa v súčasnosti uplatňujú, obsahujú ustanovenia, ktoré sú v podstate zhodné s ustanoveniami článku 13 ods. 1 a článku 14 ods. 1 nariadenia č. 510/2006.

5 Zo spisu v spore vo veci samej, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, vyplýva, že žaloba bola podaná v roku 2012. Vzhľadom na nedostatok podrobnejších informácií je potrebné ponechať posúdenie na úvahu vnútroštátneho súdu, ktoré účastníci konania vo veci samej nespochybnili a podľa ktorého sa na spor vo veci samej uplatňuje *ratione temporis* nariadenie č. 510/2006 a nie nariadenie č. 1151/2012. V každom prípade, ako to už bolo spresnené, ustanovenia nariadenia č. 510/2006, ktorých výklad sa žiada, sú v podstate totožné so zodpovedajúcimi ustanovenia nariadenia č. 1151/2012.

6 CHOP „Queso Manchego“ bolo do registra zapísané prostredníctvom nariadenia Komisie (ES) č. 1107/96 z 12. júna 1996 o zápise zemepisných označení a označení pôvodu podľa postupu stanoveného v článku 17 nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92 (Ú. v. ES L 148, 1996, s. 1; Mim. vyd. 03/019, s. 176).

7 Nadácia predovšetkým namietala proti používaniu výrazu „Rocinante“ tak v doménovom mene, ako aj v samotnom obsahu webovej stránky IQC (www.rocinante.es), ďalej proti vyobrazeniu prvkov, ktoré sú typické pre prírodnú scenériu regiónu la Mancha.

8 Výraz „Rocinante“ je na týchto národných ochranných známkach zapísaných v registri pre „syry a syrové výrobky (trieda 29 podľa nomenklatúry Niceskej dohody) a „služby týkajúce sa prepravy, skladovania a distribúcie syrov a syrových výrobkov“ (trieda 39 podľa nomenklatúry Niceskej dohody) uvedený v okrúhlym obrázku, na ktorom sa v popredí nachádza postava koňa a v pozadí pastvina so stádom oviec a veternými mlynmi. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa zdá, že ide o dve ochranné známky s neskorším právom prednosti na zápis do registra CHOP „Queso Manchego“.

5. V rámci určovacej žaloby, v súvislosti s ktorou boli položené prejudiciálne otázky, žalovaní vyjadrili nesúhlas s tým, že slovné a obrazové označenia používané na etiketách a webovej stránke IQC vyvolávajú predstavu o CHOP „Queso Manchego“, a z dôvodu, že IQC je podnikom so sídlom v regióne la Mancha, domáhali sa práva IQC používať symboly súvisiace s uvedeným regiónom.

6. Súd prvého stupňa zamietol žalobu nadácie, pričom vychádzal z dvojitého zistenia, že obrazové a slovné označenia, ktoré používa IQC, nie sú vizuálne ani foneticky podobné výrazom „Queso Manchego“ alebo „la Mancha“ a že uvedené označenia vyvolávajú predstavu o regióne la Mancha, ale nevyvolávajú mylnú predstavu o CHOP „Queso Manchego“. Odvolanie voči rozsudku prvostupňového súdu, ktoré podala nadácia, Audiencia provincial de Albacete (Odvolací provinčný súd Albacete, Španielsko) zamietol, pričom taktiež konštatoval, že nemožno vyvodiť záver o existencii vyvolávania mylnej predstavy o CHOP „Queso Manchego“, pokiaľ neexistujú slovné označenia, ktoré sa vizuálne, foneticky alebo pojmovovo podobajú danému označeniu. Podľa názoru odvolacieho súdu používanie symbolov zo strany IQC, ktoré vyvolávajú predstavu o regióne la Mancha, ale nevyvolávajú predstavu o výrobkoch, na ktoré sa vzťahuje predmetné CHOP, treba považovať za prípustné, keďže výrobky, ktoré IQC uviedla na trh a v súvislosti s ktorými sa použili uvedené symboly, sa vyrábajú v regióne la Mancha. Vyvolávanie predstavy o kvalite a dobrej povesti syrov z regiónu Mancha neznamená vyvolávanie predstavy o kvalite a dobrej povesti syra, na ktoré sa vzťahuje CHOP „Queso Manchego“.

7. Nadácia podala kasačný opravný prostriedok proti rozsudku Audiencia provincial de Albacete (Odvolací provinčný súd Albacete) na Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko).

8. V uznesení o podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania Tribunal Supremo (Najvyšší súd) spresnil nasledujúce skutočnosti: i) slovo „manchego“ je prídavné meno, ktorým sa v španielskom jazyku okrem iného označujú výrobky s pôvodom v regióne Mancha, čo je španielsky región, v ktorom má výroba syra z ovčieho mlieka podľa osobitných spôsobov spracovania a zrenia tradíciu; ii) la Mancha je región, kde sa odohráva väčšina deja slávneho románu Miguela de Cervantesa „Don Quijote de la Mancha“⁹; iii) fyzický opis, ktorý Cervantes použil pri postave svojho románu, sa zhoduje s opisom jazdca použitým na etikete syra „Adarga de Oro“; iv) v španielskom jazyku slovo „adarga“ je zastarané a Cervantes ho použil na označenie štítu Dona Quijota; v) slovo „Rocinante“, ktoré je tiež uvedené na niektorých zo syrov, ktoré uvádza na trh IQC, je kôň Dona Quijota; vi) v jednej z najznámejších kapitol románu Cervantesa Don Quijote bojuje s veternými mlynmi, typický prvok prírodnej scenérie regiónu la Mancha reprodukováný na niektorých z etikiet, ktoré používa IQC, ako i na jej webovej stránke.

9. Tribunal Supremo (Najvyšší súd) si po prvé kladie otázku, či vyvolávanie mylnej predstavy o CHOP môže taktiež spočívať len v používaní obrazových označení, a mať teda v zásade pojmovú povahu, ako to v spore vo veci samej tvrdí nadácia. Po druhé si kladie otázku, či používanie slovných a obrazových označení pri uvádzaní syrov na trh, ktoré vyvolávajú predstavu o regióne la Mancha, predstavuje vyvolávanie mylnej predstavy o CHOP „Queso Manchego“ a či v dôsledku toho majú výrobcovia syrov, na ktoré sa vzťahuje uvedené chránené označenie, výhradné právo používať tieto označenia aj voči výrobcom so sídlom v tomto regióne, na ktorých výrobky sa nevzťahuje predmetné CHOP. Tribunal Supremo (Najvyšší súd) v tejto súvislosti uvádza, že v prípade kladnej odpovede na túto otázku by mohlo dôjsť k obmedzeniu voľného pohybu tovaru, kým v prípade zápornej odpovede by sa mohla oslabiť ochrana, ktorú poskytuje CHOP, a ohroziť informačná úloha týkajúca sa kvality výrobkov, ktorú majú uvedené označenia. Nakoniec sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora na skupinu spotrebiteľov, ktorú treba zohľadniť pri rozhodovaní o tom, či ide o vyvolávanie mylnej predstavy podľa článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006, najmä ak výrobky s predmetným CHOP sú určené na spotrebu prevažne v členskom štáte, v ktorom boli vyrobené.

⁹ Pozostáva z dvoch častí a bol uverejnený v Madride v roku 1605 a 1615 s pôvodným názvom „*El ingenioso hidalgo don Quijote de la Mancha*“.

10. Za týchto okolností Tribunal Supremo (Najvyšší súd) rozhodnutím z 19. októbra 2017 prerušil príslušné vnútroštátne konanie a predložil tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Musí vyvolávanie mylnej predstavy o chránenom označení pôvodu, ktoré článok 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006 zakazuje, vždy spočívať v používaní označení, ktoré sa vizuálne, foneticky alebo pojmovovo podobajú chránenému označeniu pôvodu, alebo môže spočívať aj v používaní obrazových označení, ktoré vyvolávajú mylnú predstavu o označení pôvodu?
2. Ak ide o chránené označenie pôvodu zemepisnej povahy [článok 2 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 510/2006], pričom ide o rovnaké výrobky alebo porovnateľné výrobky, možno používanie označení, ktoré vyvolávajú predstavu o regióne, na ktorý je viazané toto chránené označenie pôvodu, považovať za vyvolávanie mylnej predstavy o samotnom chránenom označení pôvodu na účely článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006, ktoré je neprípustné dokonca aj v prípade, ak tým, kto používa tieto označenia, je výrobca so sídlom v regióne, na ktorý sa viaže predmetné chránené označenie pôvodu, ale na ktorého výrobky sa nevzťahuje také označenie pôvodu, lebo nespĺňajú iné požiadavky stanovené v špecifikácii, než je zemepisný pôvod?
3. Má sa pojem riadne informovaný, primerane pozorný a obozretný priemerný spotrebiteľ, z ktorého vnímania musí vychádzať vnútroštátny súd pri posudzovaní toho, či ide o „vyvolávanie mylnej predstavy“ na účely článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006, chápať tak, že označuje európskeho spotrebiteľa, alebo môže označovať jedine spotrebiteľa z členského štátu, v ktorom sa vyrába výrobok, ktorý vyvoláva mylnú predstavu o chránenom zemepisnom označení alebo na ktorý sa zo zemepisného hľadiska viaže CHOP a v ktorom sa tento výrobok prevažne spotrebúva?“

Konanie pred Súdnym dvorom

11. V súlade s článkom 23 Štatútu Súdneho dvora predložili písomné pripomienky účastníci konania vo veci samej, francúzska, nemecká a španielska vláda, ako i Komisia. Každý z týchto účastníkov konania s výnimkou nemeckej vlády boli vypočutí na pojednávaní 25. októbra 2018.

Právne posúdenie

Stručný prehľad relevantnej judikatúry

12. Predtým, ako preskúmam prejudiciálne otázky, je potrebné stručne prejsť významné etapy judikatúry Súdneho dvora v oblasti ochrany chránených označení v prípade vyvolávania mylnej predstavy.

13. Súdny dvor sa po prvýkrát vyslovil k pojmu „vyvolanie dojmu“ podľa článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2081/92¹⁰, ktoré predchádzalo nariadeniu č. 510/2006, v rozsudku zo 4. marca 1999, *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115)*. V rámci žiadosti o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke podanej *Handelsgericht Wien* (Obchodný súd Viedeň, Rakúsko), ktorá sa týkala žaloby podanej inštitútom spravujúcim CHOP „Gorgonzola“ s cieľom zakázať v Rakúsku distribúciu syra s modrou plesňou s názvom „Cambozola“, ako i vymazať príslušnú ochrannú známku zaregistrovanú s prednostným právom, Súdny dvor na jednej strane potvrdil, že výraz vyvolávanie mylnej predstavy v zmysle uvedeného ustanovenia nariadenia č. 2081/92 sa „vzťahuje na situáciu, keď výraz použitý na označenie výrobku zahŕňa časť chráneného označenia takým spôsobom, že pokiaľ sa spotrebiteľ stretne s názvom výrobku, v mysli sa mu vybaví obraz výrobku, ktorého označenie je

¹⁰ Nariadenie Rady (EHS) zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. EÚ L 208, 1992, s. 1). Znenie článku 13 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia je v podstate totožné so zodpovedajúcim ustanovením nariadenia č. 510/2006.

chránené“, na druhej strane spresnil, že o vyvolávanie mylnej predstavy o chránenom označení môže íť aj pri neexistencii akejkolvek pravdepodobnosti zámeny medzi dotknutými výrobkami.¹¹ Medzi skutočnosťami, ktoré Súdny dvor označil za relevantné na účely vyvodenia záveru o existencii vyvolávania mylnej predstavy, patrí okrem „fonetickej a vizuálnej“ podobnosti medzi názvami z dôvodu zahrnutia časti chráneného označenia do spornej ochrannej známky¹² aj vzájomná podobnosť medzi dotknutými výrobkami nielen z hľadiska tovaroznaleckého profilu, ale aj z hľadiska obchodného názvu¹³, ako i úmyselná fonetická podobnosť medzi dotknutými označeniami.¹⁴

14. Toto smerovanie judikatúry bolo potvrdené aj v rozsudku z 26. februára 2008, Komisia/Nemecko (C-132/05, EU:C:2008:117), vydaného v konaní o nesplnení povinnosti proti Spolkovej republike Nemecko, v rámci ktorého Komisia namietala, že Nemecko odmieta na svojom území sankcionovať používanie názvu „parmesan“, čím sa porušuje CHOP „Parmigiano Reggiano“. Súdny dvor vyvodil existenciu vyvolávania mylnej predstavy v zmysle článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2081/92 nielen podľa fonetickej a vizuálnej podobnosti medzi dotknutými označeniami - hodnotiace kritériá, ktoré Súdny dvor už zohľadnil v citovanom rozsudku Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola¹⁵ –, ale aj z hľadiska ich „pojmovej podobnosti“¹⁶, keďže išlo o výrazy vyjadrené v rozdielnych jazykoch.

15. Súdny dvor podobne rozhodol tiež v rámci výkladu nariadenia č. 110/2008¹⁷ o ochrane zemepisných označení liehovín, ktoré obsahuje v článku 16 písm. b) ustanovenie, ktoré je v podstate totožné so znením ustanovenia článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006. V prejudiciálnom konaní, ktoré viedlo k vydaniu rozsudku zo 14. júla 2011, Bureau National Interprofessionnel du Cognac (C-4/10 a C-27/10, EU:C:2011:484), žalobca v spore vo veci samej napadol zápis dvoch obrazových ochranných známkov vo Fínsku, ktoré obsahovali celý názov CHZO „Cognac“, ktorého bol majiteľom, ako i jeho preklad. Pri posúdení týchto výrazov ako vyvolávanie mylnej predstavy Súdny dvor uplatnil tie isté hodnotiace kritériá, ktoré boli vyslovené v rozsudkoch Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola¹⁸ a Komisia/Nemecko¹⁹. V rozsudku z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, bod 31), Súdny dvor spresnil, že cieľom uvedených kritérií je usmerniť vnútroštátny súd v jeho rozhodnutí, ktorému prináleží, a nie Súdnemu dvoru, aby posúdil, či v určitom spore ide o „pripodobenie“ podľa článku 16 písm. a) nariadenia č. 110/2008. Spor vo veci samej, ktorý viedol k podaniu návrhu na začatie prejudiciálneho konania a vydaniu tohto rozsudku, sa týkal používania označenia „Verlados“ pre destilát z jablčného vína vyrábaného spoločnosťou Viiniverla so sídlom vo Verla vo Fínsku. Vnútroštátny súd rozhodujúci o žalobe proti rozhodnutiu, ktorým fínske orgány zakázali používať toto označenie na ochranu CHZO „Calvados“, sa okrem iného pýtal Súdného dvora na význam určitých skutkových okolností na účely určenia, či ide o vyvolávanie mylnej predstavy. Po tom, čo Súdny dvor rozhodol o pojme „dotknutý spotrebiteľ“²⁰, spresnil, že cieľom preskúmania, či ide o vyvolávanie mylnej predstavy, je určiť, „či sa v mysli verejnosti nevyvolala myšlienková asociácia týkajúca sa pôvodu výrobku, a aby hospodársky subjekt nemohol neoprávnene ťažiť z povesti chráneného zemepisného označenia“²¹. V tomto kontexte okolnosť, že označenie „Verlados“

11 Rozsudok zo 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, body 25 a 26).

12 Rozsudok zo 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, bod 27).

13 Rozsudok zo 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, bod 28).

14 Rozsudok zo 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, bod 28).

15 Rozsudok zo 4. marca 1999 (C-87/97, EU:C:1999:115).

16 Rozsudok z 26. februára 2008, Komisia/Nemecko (C-132/05, EU:C:2008:117, body 47 a 48).

17 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 z 15. januára 2008 o definovaní, popise, prezentácii, označovaní a ochrane zemepisných označení liehovín a o zrušení nariadenia (EHS) č. 1576/89 (Ú. v. EÚ L 39, 2008, s. 16).

18 Rozsudok zo 4. marca 1999 (C-87/97, EU:C:1999:115).

19 Rozsudok z 26. februára 2008 (C-132/05, EU:C:2008:117). Pozri body 56 až 58 rozsudku zo 14. júla 2011, Bureau National Interprofessionnel du Cognac (C-4/10 a C-27/10, EU:C:2011:484).

20 Pokiaľ ide o zásady stanovené Súdnym dvorom v súvislosti s pojmom „spotrebiteľ“, vráť sa k nim v rámci preskúmania tretej prejudiciálnej otázky.

21 Pozri rozsudok z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, bod 45). V rovnakom zmysle nie však v súvislosti s iba pripodobením, ale so všetkými prípadmi, na ktoré sa vzťahuje článok 16 písm. a) až d) nariadenia č. 110/2008, pozri rozsudok zo 14. júla 2011, Bureau National Interprofessionnel du Cognac (C-4/10 a C-27/10, EU:C:2011:484, bod 46).

odkazovalo na meno výrobcu a skutočný zemepisný pôvod výrobku, ktorý je známy a rozpoznateľný fínskym spotrebiteľom, ani okolnosť, že nápoj s týmto názvom sa uvádzal na trh iba na miestnej úrovni a v obmedzenom množstve, Súdny dvor nepovažoval za relevantné skutočnosti na účely uvedeného preskúmania.

16. Napokon vo svojom nedávnom rozsudku *Scotch Whisky Association*, ktorý bol vyhlásený po skončení písomnej časti konania, ktoré je predmetom týchto návrhov²², Súdny dvor predovšetkým konštatoval, že ani čiastočné zahrnutie chráneného zemepisného označenia do sporného označenia, ani fonetická alebo vizuálna podobnosť uvedeného označenia s CHZO nepredstavujú nevyhnutné podmienky na preukázanie existencie „pripodobenia“ v zmysle článku 16 písm. b) nariadenia č. 110/2008²³, a spresnil, že v prípade neexistencie takéhoto zahrnutia alebo príbuznosti pripodobenie môže tiež spočívať iba v „konceptnej blízkosti“ medzi CHZO alebo sporným označením.²⁴ Rovnako Súdny dvor vylúčil, že na účely zistenia „pripodobenia“ v zmysle článku 16 písm. b) nariadenia č. 110/2008 postačí, aby sporná zložka predmetného označenia vyvolala vo vedomí cieľovej skupiny verejnosti akúkoľvek asociáciu s CHZO alebo s príslušnou zemepisnou oblasťou. Podľa Súdneho dvora toto kritérium nemožno uznať, keďže pre potreby záruky právnej istoty dotknutých hospodárskych subjektov „nepreukazuje dostatočne priamu a jednoznačnú súvislosť“ medzi týmto prvkom a CHZO²⁵, a je „nepresné a extenzívne“²⁶.

17. Z doterajšej judikatúry vyplýva, že ochrana pred vyvolávaním mylnej predstavy stanovená rôznymi systémami kvality zavedenými právom Únie²⁷ predstavuje formu ochrany *sui generis*²⁸, ktorá nie je viazaná kritériom zavádzania - ktoré predpokladá, že sporné označenie s názvom zapísaným do registra môže uviesť verejnosť do omylu, pokiaľ ide o zemepisný pôvod alebo kvalitu výrobku, -, a nemôže odrážať iba typovú ochranu pred zámenou. V dôsledku toho je potrebné hľadať hlavný cieľ ochrany pred vyvolávaním mylnej predstavy skôr v ochrane kvality a dobrej povesti názvov zapísaných v registri pred parazitovaním než v ochrane spotrebiteľa pred zavádzajúcimi konaniami, ktoré sú konkrétne predmetom situácií uvedených v písmenách c) a d) odseku 1 článku 13 nariadenia č. 510/2006 a v zodpovedajúcich ustanoveniach ďalších právnych predpisov Únie v oblasti ochrany chránených označení.²⁹

18. Hoci je vyvolávanie mylnej predstavy vložené do toho istého ustanovenia citovaného článku 13, odlišuje sa od „napodobovania“ charakterizovaného reprodukciami podstatných prvkov názvu zapísaného v registri ako i od „zneužívania“, ktoré predpokladajú neoprávnené alebo úmyselné používanie názvu zapísaného v registri pre výrobky, na ktoré sa tento názov nevzťahuje, s následným

22 Súdny dvor vyzval účastníkov konania vo veci samej a ďalšie oprávnené subjekty podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora, ktorí sa zúčastnili písomnej časti konania, aby sa na pojednávaní 25. októbra 2018 ústne vyjadrili k dosahu tohto rozsudku v rámci odpovede na prejudiciálne otázky, ktoré položil Tribunal Supremo (Najvyšší súd).

23 Rozsudok *Scotch Whisky Association* (body 46 a 49).

24 Rozsudok *Scotch Whisky Association* (bod 50).

25 Rozsudok *Scotch Whisky Association* (bod 53).

26 Rozsudok *Scotch Whisky Association* (bod 55). Okrem toho podľa Súdneho dvora, „keby postačovalo na konštatovanie pripodobenia, aby sa vyvolala vo vedomí spotrebiteľa asociácia akejkoľvek povahy s CHZO, viedlo by to... k tomu, že by písmeno b) článku 16 nariadenia č. 110/2008 zasahovalo do pôsobnosti ustanovení, ktoré nasledujú v tomto článku po ňom, teda písmen c) a d) tohto článku, ktoré sa týkajú situácií, keď je odkaz na chránené zemepisné označenie ešte slabší než jeho „pripodobenie“ (pozri tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Saugmandsgaard Øe vo veci *The Scotch Whisky Association*, C-44/17, EU:C:2018:111, body 61 až 63).

27 Pokiaľ ide o oblasť vinárstva, pozri nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 671), pokiaľ ide o oblasť aromatizovaných nápojov, pozri nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 251/2014 z 26. februára 2014 o vymedzení, opise, obchodnej úprave, označovaní a ochrane zemepisných označení aromatizovaných vínnych výrobkov a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 1601/91 (Ú. v. EÚ L 84, 2014, s. 14), a pokiaľ ide o liehoviny, citované nariadenie č. 110/2008.

28 V tejto súvislosti pripomínam, že článok 4 Lisabonskej dohody o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu z roku 1958, od ktorého je článok 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006 odvodený, uvádza iba prípad „zneužívania“ a „napodobovania“, nie však prípad „vyvolávania mylnej predstavy“.

29 Z tohto pohľadu pripomína ochrana pred vyvolávaním mylnej predstavy ochranu priznanú ochranným známkam s dobrým menom. Pokiaľ ide o možnosť vyvolávania mylnej predstavy v zmysle článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006 aj v prípade neporovnateľných výrobkov, pozri rozsudok z 18. septembra 2015, *Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/ÚHVT – Hautrive (COLOMBIANO HOUSE)* (T-387/13, nezverejnený, EU:T:2015:647, body 55 a 56).

privlastnením hodnôt spojených s výrobnou tradíciou, ktoré definujú daný názov.³⁰ Okrem toho, ako zdôraznil generálny advokát Jacobs vo svojich návrhoch vo veci *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*³¹, pokiaľ ide o článok 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2081/92, rovnaká systematická ustanovenia podporuje názor, podľa ktorého ochrana pred „vyvolávaním mylnej predstavy“ zodpovedá odlišným a menej prísny podmienkam uplatňovania v porovnaní s podmienkami požadovanými na to, aby išlo o existenciu „napodobovania“ alebo „zneužívania“. Preto je potrebné vymedziť právny rámec pojmu vyvolávanie mylnej predstavy samostatne bez toho, aby sa hľadali jednotné podmienky uplatňovania s inými situáciami, akými sú „napodobovanie“ a „zneužívanie“, napriek jeho systematickému a jednotnému zaradeniu.

19. Zo sémantického hľadiska vyvolávať predstavu znamená „vybaviť si niečo v myslí“³². Pri prenesení tohto pojmu do kontextu ochrany názvov zapísaných v registri Súdny dvor vyžaduje ako podmienku existencie protiprávneho vyvolávania mylnej predstavy, aby spotrebiteľ, keď vidí tradičný výrobok,³³ mal kognitívnu reakciu asociatívneho typu, prostredníctvom ktorého sa mu priamo v myslí „vybavia“ výrobky, na ktoré sa vzťahuje označenie zapísané v registri. Ak to nevyhnutne predpokladá nové spracovanie informácie prenesenej kognitívnym/vnemovým podnetom vyvolaného tým, že spotrebiteľ vidí výrobok, tak Súdny dvor v rozsudku *Scotch Whisky Association* objasnil, že ide o pripodobenie iba v rozsahu, v akom je súvislosť dostatočne „priama a jednoznačná“³⁴. Toto spresnenie je podľa môjho názoru chápané tak z hľadiska bezprostrednosti (kognitívny asociatívny proces nesmie vyžadovať zložité spracovanie informácie), ako i z hľadiska intenzity (asociácia s obrazom výrobku, na ktorý sa vzťahuje názov zapísaný v registri, musí byť dostatočne silná) reakcie spotrebiteľa na podnet.

20. Napriek spresneniam uvedeným v rozsudku zo 7. júna 2018, *Scotch Whisky Association* (C-44/17, EU:C:2018:415), podľa môjho názoru z judikatúry Súdneho dvora a Všeobecného súdu jasne vyplýva sklon vykladať pojem „vyvolávanie mylnej predstavy“ extenzívne, čiže v súlade so širokou ochranou, ktorú zákonodarcia Únie priznal chráneným označeniam pôvodu, a s významom, tiež verejným, cieľa ochrany kvalitných výrobkov.³⁵ Z tohto hľadiska pripomínam, že ochrana poskytnutá týmto označeniam predstavuje nielen strategický prvok hospodárstva Únie, ako je to výslovne vyjadrené v odôvodnení 1 nariadenia č. 1151/2012, ale sa podieľa na dosiahnutí cieľa zachovať európske kultúrne dedičstvo, ktoré je uvedené v článku 3 ods. 3 štvrtom pododseku ZEÚ.

21. So zreteľom na vyššie uvedené zásady pristúpim k preskúmaniu prejudiciálnych otázok položených vnútroštátnym súdom.

O prvej prejudiciálnej otázke

22. Svojou prvou prejudiciálnou otázkou sa Tribunal supremo (Najvyšší súd) v podstate pýta Súdneho dvora, či môže dôjsť k vyvolávaniu mylnej predstavy zakázanému podľa článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006 používaním obrazových označení alebo predstavuje porušenie uvedeného článku iba používanie označení, ktoré sa vizuálne, foneticky alebo pojmovovo podobajú CHOP.

23. Súhlasím so žalobkyňou v spore vo veci samej a francúzskej, nemeckej, a španielskej vládou v tom, že odpoveď na túto otázku musí byť kladná.

³⁰ Pokiaľ ide o pojmy zneužitie a imitácia, pozri rozsudok z 20. decembra 2017, *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne* (C-393/16, EU:C:2017:991, bod 57).

³¹ C-87/97 (EU:C:1998:614, bod 33).

³² Online encyklopédia Treccani.

³³ Týmto výrazom budem odteraz označovať výrobky, na ktoré sa nevzťahuje chránené označenie pôvodu alebo zemepisné označenie.

³⁴ Pozri najmä rozsudok *Scotch Whisky Association*, bod 53.

³⁵ Pokiaľ ide o ciele európskej právnej úpravy, pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. septembra 2009, *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521, body 109 až 111 a citovaná judikatúra). Pozri tiež rozsudok z 21. januára 2016, *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, bod 24), a zo 14. septembra 2017, *EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:693, body 80 a 81).

24. Z vyššie uvedenej preskúmanej judikatúry vyplýva, že na účely stanovenia existencie „vyvolávania mylnej predstavy“ je určujúcim kritériom vnímania spotrebiteľa, ktoré treba overiť v súvislosti s tým, či sporné označenie dokáže vyvolať *myšlienkovú asociáciu* medzi tradičným výrobkom a výrobkom, na ktoré sa vzťahuje označenie zapísané v registri.³⁶ Okrem toho z rozsudku Scotch Whisky Association vyplýva, že prípadné zahrnutie prvkov chráneného označenia do sporného označenia a vizuálna a/alebo fonetická podobnosť medzi chráneným označením a sporným označením nie sú ničím iným ako *indíciami*, ktoré sa majú zohľadniť na účely posúdenia toho, či u spotrebiteľa to, že vidí tradičný výrobok, vyvoláva v ňom uvedenú myšlienkovú asociáciu.³⁷ Inak povedané, podľa Súdneho dvora možno zistiť existenciu vyvolávania mylnej predstavy aj iba na základe „konceptnej blízkosti“ medzi sporným označením a chráneným označením, ak sa prostredníctvom takejto blízkosti v mysli verejnosti môžu vybaviť výrobky, na ktoré sa vzťahuje uvedené označenie.

25. Ak však existencia vizuálnej a predovšetkým fonetickej podobnosti nepredstavuje „nevyhnutnú podmienku“³⁸ na zistenie existencie vyvolávania mylnej predstavy, znamená to, že myšlienková asociácia medzi tradičným výrobkom a výrobkom, na ktorý sa vzťahuje uvedené označenie, vyžadovaná na účely takeého zistenia nevyhnutne nepredpokladá používanie slovného prejavu. Obraz, symbol a ešte všeobecnejšie obrazové označenie môžu rovnako ako názov šíriť význam, teda môžu u spotrebiteľa vyvolať myšlienkovú asociáciu s chráneným označením, ktorá v tomto prípade bude „vyvolávaná“ nie vizuálne alebo foneticky, ale v súvislosti s jeho pojmovým obsahom.

26. Okrem toho, ako uviedla Komisia na pojednávaní, takmer vo všetkých bodoch odôvodnenia rozsudku Scotch Whisky Association, ako aj navyše vo všetkej predchádzajúcej vyššie uvedenej judikatúre otázka vyvolávania mylnej predstavy sa týka „*názvu*“ tradičného výrobku.³⁹

27. V rozpore s tvrdením Komisie si však nemyslím, že je možné z tohto údaja vyvodiť to, že úmyslom Súdneho dvora je vymedziť prípad vyvolávania mylnej predstavy iba na prípady, v ktorých myšlienková asociácia s výrobkom, na ktorý sa vzťahuje názov zapísaný v registri, vyplýva z používania slovných prvkov. Odhliadnuc od toho, že dva body odôvodnenia a druhý odsek bodu 2 výroku rozsudku odkazujú všeobecnejšie na „spornú zložku“ predmetného označenia, terminológiu, ktorú použil Súdny dvor, treba chápať v rámci kontextu v spore vo veci samej, z ktorej vychádza rozsudok Scotch Whisky Association, v ktorom sa rozhodovalo o evokačnom rozsahu výrazu, ktorý bol zahrnutý do názvu tradičného výrobku.⁴⁰

28. Okrem toho, ak by sa mali vyvodiť výkladové závery iba z terminológie použitej v uvedenom rozsudku, tak by sa z nej musel tiež vyvodiť zámer Súdneho dvora obmedziť pojem „vyvolávanie mylnej predstavy“ iba na prípady, v ktorých sa vyžaduje, aby súvislosť vytvorená asociáciou bola vyvolávaná výrazmi uvedenými v predajnom názve tradičného výrobku s vylúčením každého iného slovného prvkú (akými sú všeobecné, opisné výrazy a výrazy, ktoré vyzdvihujú kvalitu výrobku, atď.) uvedeného na etikete alebo na obale výrobku. Podľa môjho názoru znenie článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006 takýto výklad vylučuje, keďže výslovne vysvetľuje slovné výrazy (ako „štýl“, „typ“, „metóda“, „ako sa vyrába v“, „napodobenina“), ktoré vo všeobecnosti nie sú súčasťou predajného názvu výrobku, ale sú uvedené v spojení s ním.

36 Pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, bod 22), a Scotch Whisky Association (bod 51). Pozri tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Saugmandsgaard Øe vo veci Scotch Whisky Association, C-44/17, EU:C:2018:111, bod 60).

37 Pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Saugmandsgaard Øe vo veci Scotch Whisky Association (C-44/17, EU:C:2018:111, bod 58).

38 Rozsudok Scotch Whisky Association (body 46 a 49).

39 Súdny dvor používa striedavo slovné spojenia alebo výrazy „označenie“, „názov výrobku“, „pojmem použitý na označenie výrobku“ a „predajný názov“, pozri najmä body 44, 45, 46, 48, 49 až 53 a 56 rozsudku Scotch Whisky Association.

40 To isté platí aj pre ostatné skôr spomenuté rozhodnutia Súdneho dvora.

29. Z vyššie uvedenej judikatúry Súdneho dvora podstatnejšie vyplýva, najmä z rozsudkov Bureau National Interprofessionnel du Cognac⁴¹ a Viiniverla⁴², že pri posudzovaní existencie vyvolávania mylnej predstavy treba zohľadniť každý implicitný alebo výslovný odkaz na chránené označenie, či ide o slovné, resp. obrazové prvky uvedené na etikete tradičného výrobku alebo na jeho obale, alebo o prvky týkajúce sa podoby alebo prezentovania tohto výrobku verejnosti. Toto posudzovanie musí takisto zohľadniť zhodu alebo stupeň porovnateľnosti medzi predmetnými výrobkami a spôsoby ich uvádzania na trh aj v súvislosti s predajnými kanálmi, ako i prvky umožňujúce overiť, či pripodobenie výrobku, na ktorý sa vzťahuje chránené označenie, je úmyselné, alebo naopak, či je náhodné. Vnútroštátny súd je teda povinný posúdiť všetky *indície* bez toho, aby existencia, resp. neexistencia jednej z týchto indícií, napríklad vizuálna, fonetická alebo pojmová podobnosť medzi predmetnými *označeniami* sama osebe umožnila preukázať alebo vylúčiť existenciu vyvolávania mylnej predstavy.

30. Chcem rovnako pripomenúť, že Súdny dvor v rozsudku Scotch Whisky Association spresnil, že o pripodobenie môže ísť iba vtedy, keď sporné označenie vyvoláva vo vnímaní verejnosti dostatočne „priamu“ a „jednoznačnú“ súvislosť medzi uvedeným označením a názvom zapísaným v registri⁴³, čím stanovil limit rozsahu pôsobnosti pojmu „pripodobenie“ z hľadiska bezprostrednosti a intenzity reakcie spotrebiteľa v zmysle vysvetlenom v bode 19 týchto návrhov a nie podľa typológie vnemového podnetu.

31. Podľa môjho názoru uvedený limit a v dôsledku toho obmedzenie slobody výrobcov tradičných výrobkov pri výbere spôsobu prezentovania svojich výrobkov verejnosti sám osebe môže obmedziť rozsah protiprávneho vyvolávania mylnej predstavy v rámci hraníc nepresahujúcich to, čo je potrebné na účinnú ochranu názvov zapísaných v registri, a môže splniť požiadavky právnej istoty dotknutých hospodárskych subjektov.⁴⁴

32. Navrhujem Súdnemu dvoru, aby prijal výklad, podľa ktorého môže ísť o vyvolávanie mylnej predstavy v zmysle článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006 aj prostredníctvom používania obrazových označení a pri neexistencii vizuálnej, fonetickej alebo pojmovej podobnosti medzi CHOP alebo CHZO a predajným názvom tradičného výrobku, ktorý okrem toho, že má stabilnú oporu v judikatúre Súdneho dvora, je podľa môjho názoru v súlade s vôľou zákonodarcu Únie poskytnúť širokú ochranu týmto označeniam a s významom cieľov sledovaných priznaním takejto ochrany, ktoré sú uvedené v bode 21 týchto návrhov.

33. Nakoniec zdôrazňujem, že navrhovaný výklad nespôsobí zasahovanie písmena b) článku 13 ods. 1 nariadenia č. 510/2006 do rozsahu pôsobnosti ďalších písmen c) a d) tohto odseku, ktoré sa vzťahujú na „označenia“ alebo „prax“, ktoré sú zakázané nie preto, že vyvolávajú predstavu o názve zapísanom v registri⁴⁵, ale z dôvodu, že poskytujú klamlivé alebo zavádzajúce informácie o mieste pôvodu, pôvode, povahe, alebo základných vlastnostiach výrobku alebo môžu viesť k zavádzaniu spotrebiteľa.

34. S ohľadom na vyššie uvedené úvahy je podľa môjho názoru potrebné odpovedať na prvú prejudiciálnu otázku tak, že vyvolávanie mylnej predstavy v zmysle článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006 môže nastať aj prostredníctvom používania obrazových označení a bez toho, aby existovala vizuálna, fonetická alebo pojmová podobnosť medzi názvom zapísaným v registri a predajným názvom predmetného výrobku za predpokladu, že spotrebiteľovi, keď vidí sporné zložky, sa vybaví priamo v mysli obraz výrobku, na ktorý sa vzťahuje uvedený názov.

41 Rozsudok zo 14. júla 2011 (C-4/10 a C-27/10, EU:C:2011:484).

42 Rozsudok z 21. januára 2016 (C-75/15, EU:C:2016:35, bod 27).

43 Rozsudok Scotch Whisky Association (bod 53).

44 Samotný súdny dvor v bode 55 rozsudku Scotch Whisky Association potvrdil požiadavku potreby právnej istoty tohto limitu.

45 Pozri v tomto zmysle rozsudok Scotch Whisky Association, bod 65.

O druhej prejudiciálnej otázke

35. Druhú prejudiciálnu otázku možno rozdeliť na dve časti. Vnútroštátny súd sa v prvej časti otázky v podstate pýta Súdneho dvora, či používanie označení, ktoré vyvolávajú predstavu o regióne, na ktorý sa určité CHOP viaže podľa článku 2 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 510/2006, pri výrobkoch, ktoré sú zhodné alebo porovnateľné s výrobkami, na ktoré sa vzťahuje CHOP, predstavuje protiprávne vyvolávanie mylnej predstavy podľa článku 13 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia. Tribunal Supremo (Najvyšší súd) sa v druhej časti otázky pýta, či ide o protiprávne vyvolávanie mylnej predstavy, aj keď tieto označenia používa výrobca so sídlom v uvedenom regióne, ale pri výrobkoch, ktoré nespĺňajú špecifikácie CHOP.

36. Odpoveď na prvú časť tejto otázky vyplýva z vyššie uvedených úvah.

37. Vzhľadom na spojitosť existujúcu medzi výrobkami s CHOP a regiónom, v ktorom majú pôvod⁴⁶, používanie obrazových a/alebo slovných označení, ktoré vyvolávajú predstavu o regióne pri výrobkoch, ktoré sú zhodné alebo porovnateľné s výrobkami, na ktoré sa vzťahujú CHOP, môže viesť k tomu, že sa v mysli verejnosti vybaví obraz týchto výrobkov a v dôsledku toho môže predstavovať vyvolávanie mylnej predstavy podľa článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006. Na základe vyššie uvedených spresnení však k tomu môže dôjsť, iba ak myšlienková asociácia so zemepisnou oblasťou CHOP vyvolaná používaním evokujúcich označení umožní, že spotrebiteľ si *priamo* v mysli vybaví obraz výrobkov, na ktoré sa vzťahujú CHOP.

38. Ako Súdny dvor opakovane potvrdil, vnútroštátny súd musí posúdiť v súvislosti so skutkovými okolnosťami prípadu, o ktorom rozhoduje, či sú splnené predpoklady protiprávneho vyvolávania mylnej predstavy.⁴⁷ Cieľom nasledujúcich úvah je iba poskytnúť niektoré prvky, ktoré majú vnútroštátny súd (alebo prípadne súd rozhodujúci vo veci samej) viesť pri tomto posudzovaní.

39. Hoci sú prejudiciálne otázky v spore vo veci samej zamerané hlavne na obrazové označenia uvedené na sporných etiketách, existujú viaceré prvky, z ktorých niektoré sú slovné (výrazy „Rocinante“ a „adarga de oro“) a iné sú obrazové (obrázky, na ktorých sú vyobrazené fyzické vlastnosti určitých postáv zo slávneho románu Cervantesa, ako i prvky, ktoré sa považujú za typické pre prírodnú scenériu regiónu la Mancha), o ktorých sa vnútroštátny súd domnieva, že vyvolávajú predstavu o regióne, na ktoré sa viaže CHOP „Queso Manchego“. Slová „manchego“ alebo „Mancha“ nie sú dokonca ani čiastočne uvedené v sporných slovných označeniach⁴⁸, ani medzi týmito označeniami a predmetným CHOP nie je žiadna vizuálna alebo fonetická podobnosť. Z toho vyplýva, ako uviedol vnútroštátny súd, že ak by sa za okolností sporu vo veci samej preukázala existencia vyvolávania mylnej predstavy, vyvolávanie by malo čisto pojmovú povahu.

40. Ak sa sporné obrazové označenia posúdia samostatne alebo aj spoločne, na prvý pohľad sa zdá, že v zmysle výkladu Súdneho dvora v rozsudku Scotch Whisky Association nespĺňajú predpoklady protiprávneho vyvolávania mylnej predstavy podľa článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006. Ako totiž Komisia a nemecká vláda poznamenali, niektoré z týchto označení sa zdajú byť príliš všeobecné na to, aby v mysli spotrebiteľa vyvolali „jednoznačnú“ súvislosť s oblasťou la Mancha⁴⁹,

46 Väzba CHOP na danú oblasť je užšia, než je to v prípade CHZO. Článok 2 ods. 1 nariadenia č. 510/2006 pre CHOP vyžaduje, aby sa výroba, spracovanie a príprava uskutočnila vo vymedzenej zemepisnej oblasti [písmeno a)], kým pre CHZO postačuje, aby iba jedna z týchto postupov sa vykonávala v udelenej oblasti [písmeno b)].

47 Pozri najmä rozsudky z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, body 22 a 31), a Scotch Whisky Association (body 45, 46, 51, 52, 56 a bod 2 výroku).

48 Na sporných etiketách je zobrazené iba slovo „queso“, ktoré keďže je druhové, nepožíva ochranu, pozri článok 13 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 510/2006.

49 Mám na mysli najmä vyobrazenie stáda oviec, pastvín, postavy koňa a veterných mlynov, ktoré sú na sporných etiketách a medzi obrazovými zložkami sporných ochranných známkov.

príčom sa nezdá, že vyobrazenia, ktoré odkazujú na postavy románu „Don Quijote de la Mancha“ alebo na miesta či slávne scény tohto románu, môžu vytvoriť dostatočne „priamu“ súvislosť s predmetnou zemepisnou oblasťou, ktorá sa v mysli vybaví iba „sprostredkovane“ prostredníctvom sledu myšlienkových asociácií.

41. Zároveň však nevyklúčujem, že za okolností, aké sú vo veci samej, sa môže preukázať vyvolávanie mylnej predstavy, ak predpoklady stanovené pre tento prípad sa preukážu na základe celkového posúdenia, v ktorom sa zohľadnia všetky prvky majúce evokujúcu schopnosť, či ide o slovné, alebo obrazové prvky, ktoré sú na sporných etiketách, zhoda alebo porovnateľnosť medzi predmetnými výrobkami, ako i spôsob prezentovania, propagovania a uvádzania týchto výrobkov na trh.⁵⁰

42. Druhá časť prejudiciálnej otázky sa týka prípadného vplyvu okolnosti, že označenia vyvolávajúce predstavu o regióne, na ktoré sa viaže určité CHOP, sa používajú pri výrobkoch, na ktoré sa nevzťahuje toto označenie, ktorých výroba, príprava a spracovanie sa uskutočňuje v tomto regióne.⁵¹

43. V tejto súvislosti rovnako ako žalobkyňa v spore vo veci samej, francúzska, nemecká, a španielska vláda a Komisia poukazujú na to, že článok 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006 nestanovuje žiadnu výluku z rozsahu svojej pôsobnosti v prípadoch, keď sa zemepisný pôvod výrobkov vyvolávajúcich mylnú predstavu zhoduje so zemepisným pôvodom CHOP alebo CHZO výrobkov. Na druhej strane je to v súlade tak s povahou ochrany pred vyvolávaním mylnej predstavy, ktoré – ako bolo uvedené, napriek tomu, že sa vzťahuje aj na prípady zámeny, nezávisí od existencie omylu u spotrebiteľa vrátane omylu o zemepisnom pôvode výrobkov vyvolávajúcich mylnú predstavu, – a zároveň je v súlade i s cieľmi, ktoré sleduje nariadenie č. 510/2006. Povolenie výrobcov, ktorí pôsobia v zemepisnej oblasti, na ktorú sa viaže CHOP, aby používali označenia vyvolávajúce predstavu o uvedenej zemepisnej oblasti, ale bez splnenia príslušných špecifikácií pri výrobkoch, ktoré sú rovnaké alebo porovnateľné s výrobkami, na ktoré sa vzťahuje CHOP, totiž oslabí záruku kvality, ktorú poskytuje takéto označenie⁵², záruku, ktorá napriek tomu, že je predovšetkým viazaná na zemepisný pôvod CHOP výrobkov, predpokladá dodržiavanie všetkých požiadaviek uvedených v špecifikáciách. Okrem toho nerozšírenie ochrany pred vyvolávaním mylnej predstavy na konania miestnych výrobcov, ktorí nedodržiavajú špecifikácie, by narušilo práva vyhradené výrobcov, ktorí vynaložili úsilie na dosiahnutie skutočnej kvality s cieľom používať označenie pôvodu zapísané podľa nariadenia č. 510/2006, čím budú vystavení, ako to zdôraznila francúzska vláda, následkom nekalého súťažného konania, ktoré práve z dôvodu, že ich spôsobili výrobcovia so sídlom v rovnakej zemepisnej oblasti, môžu byť škodlivejšie.⁵³

44. Na základe vyššie uvedených úvah je podľa môjho názoru potrebné odpovedať na druhú prejudiciálnu otázku, ktorú položil Tribunal Supremo (Najvyšší súd), tak, že používanie pri výrobkoch, ktoré sú zhodné alebo porovnateľné s výrobkami, na ktoré sa vzťahuje CHOP podľa článku 2 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 510/2006, označení, ktoré vyvolávajú predstavu o regióne, na ktoré sa viaže takéto označenie, sa môže považovať za vyvolávanie mylnej predstavy v zmysle článku 13 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia aj v prípade, ak uvedené označenia používa výrobca so sídlom v tomto regióne pre výrobky, na ktoré sa nevzťahuje CHOP.

50 Vráťane pravdepodobnosti zámeny medzi výrobkami s CHOP a výrobkami bez CHOP, ako to vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania a z niektorých informácií, ktoré sú uvedené na internetovej stránke IQC. V tejto súvislosti poukazujem na to, že tieto informácie, ak sú zavádzajúce, patria do rozsahu pôsobnosti písmena c) článku 13 ods. 1 nariadenia č. 510/2006, pričom uvedené nevyklúča, že môžu byť posúdené ako indície vyvolávania mylnej predstavy v zmysle písmena b) tohto ustanovenia.

51 Teda pre výrobky, ktoré nespĺňajú špecifikácie CHOP z iných dôvodov, než je ich zemepisný pôvod.

52 Záruka, ktorá je „hlavnou funkciou práv poskytovaných podľa nariadenia č. 510/2006“, pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521, bod 112).

53 Pokiaľ ide o tvrdenie, ktoré uviedla žalovaná v spore vo veci samej, založené na potrebe právnej istoty, v súvislosti s oprávnenosťou používať názvy zapísané v registri ako ochranné známky pred zápisom označenia pôvodu na základe nariadenia č. 510/2006, pripomínam, že článok 14 ods. 2 tohto nariadenia stanovuje, že používanie ochrannej známky zodpovedajúcej jednej zo situácií uvedených v článku 13 tohto nariadenia, ktorá bola zapísaná v registri pred dátumom vzniku ochrany označenia pôvodu alebo zemepisného označenia v krajine pôvodu, môže naďalej pokračovať bez ohľadu na zápis označenia pôvodu alebo zemepisného označenia do registra. Prislúcha vnútroštátnemu súdu, aby overil, či v spore vo veci samej sú splnené podmienky na uplatnenie tohto ustanovenia.

O tretej prejudiciálnej otázke

45. Treťou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora, či pojem „riadne informovaný, primerane pozorný a obozretný priemerný spotrebiteľ“, z ktorého musí vychádzať vnútroštátny súd pri posudzovaní toho, či ide o „vyvolávanie mylnej predstavy“ v zmysle článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006, sa zhoduje s európskym spotrebiteľom, alebo sa môže obmedziť na spotrebiteľa z členského štátu, v ktorom sa vyrába a prevažne spotrebúva výrobok vyvolávajúci mylnú predstavu.

46. Ako už bolo uvedené vyššie a ako to uviedli všetky dotknuté subjekty, ktoré predložili pripomienky Súdnemu dvoru, odpoveď na túto otázku vyplýva z rozsudku z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35). Súdny dvor v tomto rozsudku týkajúcom sa výkladu článku 16 písm. b) nariadenia č. 110/2008 spresnil, že vzhľadom na nevyhnutnosť zaručiť účinnú a jednotnú ochranu zemepisných označení v celej Únii pojem „spotrebiteľ“, z ktorého vnímania treba vychádzať pri posudzovaní toho, či ide o „vyvolávanie mylnej predstavy“ podľa tohto ustanovenia, označuje „európskeho spotrebiteľa, a nielen spotrebiteľa z členského štátu, v ktorom sa vyrába výrobok, ktorý vedie k napodobeniu chráneného zemepisného označenia“⁵⁴. Podľa môjho názoru je potrebné prijať rovnaký výklad v oblasti ochrany pred vyvolávaním mylnej predstavy stanovenej v nariadení č. 510/2006.

47. Okolnosti v spore vo veci samej sú však odlišné od okolností veci, ktorá viedla k rozsudku Viiniverla⁵⁵. Vychádzať iba z miestneho fínskeho spotrebiteľa, ktorý dokáže rozpoznať v názve „Verlados“ miesto výroby výrobku vyvolávajúceho mylnú predstavu, a nie z európskeho spotrebiteľa by v tom prípade mohlo znamenať vylúčenie existencie vyvolávania mylnej predstavy.⁵⁶ Naopak, pokiaľ by sa prihliadalo v spore vo veci samej iba na vnímanie španielskeho spotrebiteľa, preukázanie prípadného vyvolávania mylnej predstavy je jednoduchšie, kým by hrozilo jeho vylúčenie, ak by sa prihliadalo na európskeho spotrebiteľa (pri vylúčení španielskeho spotrebiteľa), pretože súvislosť medzi regiónom la Mancha a obrazovými a slovnými označeniami uvedenými na sporných etiketách je pre tohto spotrebiteľa rozhodne slabšia.

48. Preto vnútroštátny súd žiada Súdny dvor, aby objasnil, či za takých okolností, akými sú okolnosti v spore vo veci samej, sa má prihliadať na európskeho spotrebiteľa, alebo iba na španielskeho spotrebiteľa.

49. Je zrejmé, že pojem „európsky spotrebiteľ“ má inherentné obmedzenia, keďže vždy ide len o právnu fikciu, ktorá redukuje veľmi rozmanitú a nie celkom homogénnu množinu do spoločného menovateľa. V oblasti ochrany názvov zapísaných v registri pred protiprávnym vyvolávaním mylnej predstavy, v rámci ktorého na účely zistenia nie rizika zámieny, ale obvyčajnej myšlienkovvej asociácie sa kladie dôraz na predpokladané vnímanie spotrebiteľa, je potrebné uplatniť tento pojem rovnako ako pojem „riadne informovaný, primerane pozorný a obozretný priemerný spotrebiteľ“ mimoriadne starostlivo.

50. Z toho vyplýva, ako to uviedol Súdny dvor v rozsudku Viiniverla⁵⁷, že použitie pojmu „európsky spotrebiteľ“ zodpovedá požiadavke záruky účinnej a jednotnej ochrany názvom zapísaným v registroch v celej Únii.

⁵⁴ Pozri rozsudok z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, bod 27).

⁵⁵ Rozsudok z 21. januára 2016 (C-75/15, EU:C:2016:35)

⁵⁶ Hoci na základe výkladu pojmu vyvolávanie mylnej predstavy obmedzené na pravdepodobnosť zámieny medzi predmetnými výrobkami a zavádzaním spotrebiteľa, ktoré Súdny dvor zamietol, pozri rozsudky Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, bod 26); Komisia/Nemecko (C-132/05, EU:C:2008:117, bod 45) a z 21. januára 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, bod 44).

⁵⁷ Rozsudok z 21. januára 2016 (C-75/15, EU:C:2016:35, bod 27).

51. Ak takáto potreba vyžaduje, aby sa aj pri výrobkoch určených na miestny predaj nezohľadnili okolnosti, ktoré môžu viesť k *vylúčeniu* existencie protiprávneho vyvolávania mylnej predstavy iba pre spotrebiteľov jedného členského štátu, tak na druhej strane nepredpokladá, že protiprávne vyvolávanie mylnej predstavy *preukázané* v súvislosti so spotrebiteľom iba jedného členského štátu je nedostatočné na aktivovanie ochrany stanovenej v nariadení č. 510/2006.

52. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je podľa môjho názoru potrebné odpovedať na tretiu prejudiciálnu otázku, ktorú položil Tribunal Supremo (Najvyšší súd), v tom zmysle, že pri posudzovaní toho, či ide o „vyvolávanie mylnej predstavy“ o názve zapísaného v registri na účely článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006, musí vnútroštátny súd vychádzať z konceptu vnímania európskeho riadne informovaného, primerane pozorného a obozretného priemerného spotrebiteľa, pričom pod týmto pojmom treba chápať aj spotrebiteľa z členského štátu, v ktorom sa vyrába výrobok, ktorý vyvoláva mylnú predstavu alebo na ktorý sa zo zemepisného hľadiska viaže názov zapísaný v registri.

Návrh

53. S ohľadom na všetky vyššie uvedené úvahy navrhujem Súdnu dvoru, aby na prejudiciálne otázky, ktoré položil Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko), odpovedal takto:

Článok 13 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín sa má vykladať v tom zmysle, že vyvolávanie mylnej predstavy na účely tohto ustanovenia môže nastať aj používaním obrazových označení a bez existencie vizuálnej, fonetickej alebo pojmovej podobnosti medzi názvom zapísaným v registri a predajným názvom predmetného výrobku za predpokladu, že spotrebiteľovi, keď vidí sporné označenia, sa vybaví priamo v mysli obraz výrobku, na ktorý sa vzťahuje uvedený názov.

Používanie pri výrobkoch, ktoré sú zhodné alebo porovnateľné s výrobkami, na ktoré sa vzťahuje chránené označenie pôvodu podľa článku 2 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 510/2006, označení, ktoré vyvolávajú predstavu o regióne, na ktorý sa toto označenie viaže, môže predstavovať vyvolávanie mylnej predstavy podľa článku 13 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia aj v prípade, ak tieto označenia používa výrobca so sídlom v tomto regióne pre výrobky, na ktoré sa nevzťahuje chránené označenie pôvodu.

Pri posudzovaní toho, či ide o „vyvolávanie mylnej predstavy“ o názve zapísanom v registri na účely článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 510/2006, musí vnútroštátny súd vychádzať z konceptu vnímania európskeho riadne informovaného, primerane pozorného a obozretného priemerného spotrebiteľa, pričom pod týmto pojmom treba chápať aj spotrebiteľa z členského štátu, v ktorom sa vyrába výrobok, ktorý vyvoláva mylnú predstavu alebo na ktorý sa zo zemepisného hľadiska viaže názov zapísaný v registri.